

Πρωταθλητισμός: σε τι διαφέρει από τον αθλητισμό; (Σπύρος Δρόσος, γυμναστής)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Συνηθίζω στο σχολείο να κάνω ένα ειδικό μάθημα για το **αθλητικό ήθος** και το «ευ αγωνίζεσθαι».

Οι λέξεις «αθλητής» και «αθλητισμός», προέρχονται από τη λέξη «άθλος», που σημαίνει «κατόρθωμα». Κατόρθωμα είναι να κάνω κάτι περισσότερο απ' αυτό που έκανα μέχρι τώρα. **Τότε** κάνω άθλους, δηλαδή **αθλούμαι**. Κλασσική περίπτωση άθλησης στην παιδική ηλικία (εγώ, προσωπικά, το είχα κάνει) είναι όταν, με ένα άλμα και αρχίζοντας από το πρώτο σκαλί, προσπαθείς ν' ανέβεις σε όλο και ψηλότερο σκαλί μιας σκάλας (να φτάσεις, δηλαδή, το δεύτερο, το τρίτο, κλπ.).

Όπως γίνεται κατανοητό, **ο αθλητισμός έχει σαν σκοπό τη βελτίωσή μας**, το να γινόμαστε δηλαδή όλο και καλύτεροι. **Ο πρωταθλητισμός**, απ' την άλλη μεριά, **έχει σαν ξεκάθαρο σκοπό τη νίκη**.

Πηγή: *wikimedia commons*

Από αυτή τη διαφορά που έχει ο αθλητισμός με τον πρωταθλητισμό ως προς το σκοπό (βελτίωση-νίκη), προκύπτουν και **όλες** οι άλλες διαφορές:

α) Ο πρώτος σκοπός (η βελτίωση) επιτυγχάνεται **μόνο** με **ένα** τρόπο: την

προσπάθεια. Ο δεύτερος σκοπός (η νίκη) επιτυγχάνεται με **πολλούς** τρόπους, από τους οποίους ο μόνος θεμιτός είναι η προσπάθεια. Όλοι οι άλλοι (βρώμικο παιχνίδι, εξαγορά διαιτητή, ντοπάρισμα, κλπ.) είναι αθέμιτοι.

Το πρώτο, λοιπόν, συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι **ένας καλός αθλητής μπορεί να είναι και πρωταθλητής** (αν έχει και το ανάλογο ταλέντο), **αλλά ένας πρωταθλητής δεν είναι απαραίτητα και καλός αθλητής**. Δεν είναι λίγα τα παραδείγματα μεγάλων ονομάτων του πρωταθλητισμού που ντρόπιασαν, στην κυριολεξία, το χώρο του αθλητισμού. Δε θα ξεχάσω, για παράδειγμα, ένα μεγάλο όνομα του υγρού στίβου στις μεγάλες αποστάσεις, που έπαθε καρδιακή εμβολή την ώρα που κοιμόταν, ενώ την επόμενη ημέρα αγωνιζόταν. Όλοι -ακόμα και σαν απλοί φοιτητές- γνωρίζαμε τότε ότι αυτό θα μπορούσε να είχε συμβεί το πιθανότερο με τη χρήση μιας τεχνικής ντοπαρίσματος, που λέγεται αφαιμαξομετάγγιση (blood doping). Η αυξημένη πυκνότητα του αίματος, που συνεπάγεται αυτή η μέθοδος, σε συνδυασμό με την εξαιρετικά μειωμένη ταχύτητα ροής που επιτυγχάνει μια μεγάλη αθλητική καρδιά σε κατάσταση ύπνου, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στη δημιουργία θρόμβων και επακόλουθων εμβολών των αγγείων. Το θέμα είναι ότι για τον απλό κόσμο, που δεν γνώριζε τίποτα απ' όλα αυτά, το άθλημα της κολύμβησης (που είναι ιδανική άσκηση για το καρδιαγγειακό σύστημα) άρχισε να φαντάζει ...επικίνδυνο!

Χαρακτηριστική είναι, στο σημείο αυτό, η δήλωση που έκανε η Άννα Κορακάκη, αμέσως μετά την κατάκτηση του χρυσού μεταλλίου στη σκοποβολή, στην Ολυμπιάδα του Ρίο, ότι «...**ο αθλητισμός είναι υγιής, ο πρωταθλητισμός όχι**...». Τη δήλωση μπορείτε να τη δείτε [εδώ](#), και αποκτά ιδιαίτερη αξία ακριβώς επειδή λέγεται από κάποια αθλήτρια που μόλις έχει κατακτήσει την κορυφή του κόσμου στο άθλημά της (αλλιώς, κάποιοι θα μπορούσαν να πουν «όσα δε φτάνει η αλεπού, τα κάνει κρεμαστάρια»).

β) Όταν θέλω **να αθληθώ**, θα διαλέξω ένα **δύσκολο** αντίπαλο, ενώ, όταν θέλω **να νικήσω**, θα διαλέξω έναν **εύκολο**. Στην πρώτη περίπτωση, ο αντίπαλος είναι βοηθός στο να πετύχω το σκοπό μου, ενώ στη δεύτερη, εμπόδιο. Μάλιστα, όσο δυσκολότερος είναι ο αντίπαλος, τόσο καλύτερος βοηθός είναι για να βελτιωθώ και τόσο μεγαλύτερο εμπόδιο για να νικήσω! Στην πράξη, όταν πρόκειται να παίξω με τους φίλους μου στη γειτονιά ένα ομαδικό παιχνίδι, αν θέλω να αθληθώ, θα διαλέξω όχι τόσο καλούς συμπαίκτες, ενώ, αν θέλω να νικήσω, θα διαλέξω τους καλύτερους. Στη δεύτερη περίπτωση, αυτοί που θα έχουν αθληθεί θα είναι οι αντίπαλοι, γιατί αυτοί έκαναν τον άθλο ν' αντιμετωπίσουν μια πολύ καλύτερη ομάδα. Αν το πάρουμε ετυμολογικά το θέμα, ο πραγματικός πρωτ-αθλητής (δηλαδή, αυτός που ήρθε πρώτος σε άθλους) είναι αυτός που παρουσίασε τη

μεγαλύτερη βελτίωση στον αγώνα. Επειδή, όμως, αυτό δεν είναι κάτι το εύκολα μετρήσιμο, οι λέξεις «πρωταθλητής» και «νικητής» κατέληξαν να σημαίνουν το ίδιο πράγμα.

[Συνεχίζεται]